

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 1 7 2 2 - 0 7 / 2022
Dr. Erdei Ügyvédi Iroda, Dr. Erdei Csaba ügyvéd	
Érkezett:	2022 JÚL 22.
Példány:	1
Melléklet:	3 db

Dr. Erdei Ügyvédi Iroda, Dr. Erdei Csaba ügyvéd

Érkezett: 2022 JÚL 22.

Példány:

Kezelőiroda:

Melléklet:

3 db

Gödöllői Járásbíróság

Hivatkozási szám: 11.P.22.195/2017/66.

Alkotmánybíróság
részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ért:	2022 JÚL 13
Példány:	1 db
Melléklet:	3 db
Hivatkozási szám:	P.22.195/2017

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § (továbbiakban: Abtv.) alapján az alábbi
alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

- Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítéletének a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletére is kiterjedő alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1/1 tulajdonát képezte a [redacted] alatti ingatlan.

A [redacted] tulajdonában lévő és általa ügyvezetett [redacted] ellen felszámolást indítottak, ezért a fent említett ingatlant úgy tudta az esetleges cégtulajdonosi és ügyvezetői mögöttes felelősség alól kivonni, hogy színlelt – házassági vagyontársaságot megszüntető – szerződést kötött akkori házastársával [redacted]

A fent említett ingatlan tehát, a [redacted] között 2008. augusztus 18. napján létrejött házastársi vagyontársaságot megszüntető szerződés alapján [redacted] 1/1 tulajdonába került. [redacted] az említett szerződésben vállalta az ingatlant terhelő 18.340.000.-Ft tartozás megfizetését. Az ingatlanban található ingóságok egy része is [redacted] tulajdonába került a szerződés értelmében. A szerződés szerint a felek a szerződéssel a házastársi vagyontársaságukat véglegesen megosztották, ezáltal megszűntnek tekintették. [redacted] tehát az említett ingatlan esetében 1/1 tulajdoni hányadú tulajdonjogát házastársi közös vagyon megszüntetése jogcímén szerezte, mely a 60274/2008. 08. 21 számú földhivatali bejegyző határozattal került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba.

Záradék: Az írat elektronikus irattári rendszerben tárolva, a papír alapú másolat.
2022 JÚL 13.
P.H.

Ennek ellenére a felek a szerződés aláírását követően is fenntartották az életközösségüket, közös gyermekükkel együtt éltek a perbeli ingatlanban, melyet az életközösségük alatt tovább építettek.

2016. szeptemberében ismerkedett meg [redacted] akivel párkapcsolatot létesített. 2016. október 4. napján közölte [redacted] válási szándékát.

2017. január 31-én átvett 21 millió forintot [redacted] a házassági közös vagyon megosztása jogcímén. A felek házassági életközösségük 2017. február 03-án szűnt meg, amikor is [redacted] önszántából és végleges jelleggel, a visszatérés szándéka nélkül elköltözött a [redacted] alatti ingatlanból, egy a szintén az 1/1 tulajdonában lévő [redacted] alatti másik ingatlanba, melynek során jelentős mennyiségű ingóságot vitt magával, közte valamennyi személyes ruházati és használati tárgyát.

Az ingatlan a felek szóbeli egyezsége alapján [redacted] teljes birtokába került, illetve a felek megállapodtak abban is, hogy annak tulajdonjogát [redacted] rövid időn belül ruházza át, tekintettel arra, hogy bár az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint a [redacted] szám alatti ingatlan is [redacted] 1/1 tulajdonában volt, azonban a [redacted] jövedelméből és vagyonából lett vásárolva, felújítva. Ezt az ingatlan [redacted] 2017. március 31-én 19.600.000,-forintért eladta.

A [redacted] ingatlanban maradt a felek gyermeke is [redacted] pedig 2017. február 04. napján költözött hozzájuk. [redacted] pedig lecseréltette az ingatlan zárját.

[redacted] a felek közötti szóbeli megállapodás ellenére nem volt hajlandó a [redacted] alatti ingatlant [redacted] tulajdonába visszaadni.

A felek házasságát a Gödöllői Járásbíróság 2019. március 12. napján kelt, 2.P.21.531/2017/35. számú részítéletével bontotta fel.

[redacted] 2017. augusztus 26. napján kihasználva azt, hogy [redacted] és a közös gyermekük, valamint [redacted] elutaztak nyaralni, távollétükben a [redacted] alatti ingatlan zárját kinyitatta, az ingatlanba visszaköltözött és az ingatlan zárját lecseréltette, a szomszédos [redacted] ingatlannal közös falán létesített átjárót befalaztatta, [redacted] ingóságait pedig az ingatlan teraszára kitette. [redacted] a felek gyermeke és [redacted] 2017. augusztus 28. napján érkezett haza, ekkor feltörte a [redacted] által kicserélt zárat, bement az ingatlanba és kidöntötte a befalazott átjáró falát.

A történetek miatt [redacted] feljelentést tett [redacted] szemben. A Gödöllői Járási Ügyészség, 2017. december 11-én kelt, B.2642/2017/6. számú határozatával [redacted] szemben a [redacted] sérelmére elkövetett egy rendbeli a Btk. 221. § (3) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő magánlaksértés vétsége bűncselekmény elkövetését megállapította, melynek kapcsán a vádemelést egy év időtartamra elhalasztotta.

[redacted] továbbá ingatlan címmegosztási eljárást kezdeményezett 2017. augusztus 28-án Veresegyházi Polgármesteri Hivatalban, melynek során azt a valótlan tényközlést hozta az ügyintéző tudomására, hogy a [redacted]

[redacted] két különálló és külön címen lévő ingatlan (családi ház), mely hamis tényközlés alapján az ügyintéző az ingatlan címének megosztását rendelte el a lakcím-nyilvántartó rendszerben akként, hogy a [redacted] számú ingatlan közigazgatási címe [redacted] ingatlan közigazgatási címe [redacted] címre került megváltoztatásra.

A hamis tényközlés alapján rögzített címváltozás alapján [redacted] kérelmére a Veresegyházi Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztály Építésügyi Csoport, 2017. augusztus 28-án 6059-2/2017. számú hatósági bizonyítványt bocsátott ki, melyben azt igazolta, hogy a Veresegyháza belterület [redacted]

[redacted] ezt – a valótlan bejelentése alapján kiállított – hatósági bizonyítványt felhasználva még aznap, tehát 2017. augusztus 28. napján birtokvédelmi eljárást indított [redacted] szemben, melyben kérte, hogy az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint kizárólagos tulajdonát képező [redacted] alatti ingatlan használatától a jegyző [redacted] tiltsa el a felperest, kötelezze arra, hogy az ingóságait az ingatlanból elvigye és az ingatlan a szomszédos ingatlannal összekötő átjárót a felek között költség viselése mellett megszüntesse. Arra hivatkozott, hogy a perbeli ingatlan kizárólagos tulajdonát képezi. Hivatkozott arra, hogy a felperest 2017. július 26. napján felszólította a perbeli ingatlan elhagyására, mely felszólításnak a felperes nem tett eleget. Hivatkozott arra, hogy 2017. augusztus 26. napjától birtokban van.

[redacted] 2017. augusztus 28. napján szintén birtokvédelmi eljárást kezdeményezett [redacted] szemben, amelyben kérte, hogy a jegyző adja vissza a jogos birtokába a [redacted] ingatlant és tiltsa el [redacted] a további birtokháborító magatartástól. Hivatkozott arra, hogy az említett ingatlannak ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa. Az ingatlant [redacted] 2017. február 03-án önként és a visszatérés szándéka nélkül elhagyta, az ingóságait magával vitte és az ingatlant [redacted] kizárólagos használatába és birtokába adta a felek között szóban létrejött egyezség alapján, amellyel házassági vagyonközösségüket előzetesen megszüntették. 2017. augusztus 28. napján jutott a tudomására, hogy [redacted] tilos önhatalommal zárcserét hajtott végre, ezáltal [redacted] a jogszerű birtoklásában zavarta meg [redacted]

A Veresegyházi Polgármesteri Hivatal 6087-13/2017. számú határozatával [redacted] birtokvédelem iránti kérelmének helyt adott és kötelezte [redacted] hogy azonnal, de legkésőbb 3 napon belül biztosítsa, hogy [redacted] lakását birtokba vegye és azt továbbiakban háborítatlanul birtokolja. Kötelezte [redacted] továbbá arra is, hogy az ikerház földszintjén lévő válaszfalat eredeti állapotának megfelelően állítsa helyre. Eltiltotta [redacted] az ilyen és más hasonló birtoksértő cselekmények elkövetésétől. A [redacted] által előterjesztett birtokvédelem iránti kérelmet pedig elutasította. Döntését arra alapította, hogy [redacted] 2017. február 3. napján az említett ingatlanból nem végleges szándékkal elköltözött, az ingatlan tulajdonosa, annak birtoklására jogosult és az ingatlan birtokbavételében [redacted] által akadályozott volt, 2017. augusztus 28. óta az alperes nem tud visszajutni az ingatlanba.

[redacted] a fenti határozatból értesült az [redacted] helyrajzi számú ingatlanok címváltozásáról és bejelentést tett ezzel kapcsolatban, amelynek nyomán a Gödöllői Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztály Építésügyi Csoport, 2017. szeptember 11-én

kelt, 6059-3/2017. számú határozatával a fent említett 2017. augusztus 28-án 6059-2/2017. számú hatósági bizonyítványt visszavonta és megállapította, hogy [REDAKT]

[REDAKT] továbbá a Veresegyházi Polgármesteri Hivatal 6087-13/2017. számú határozatával szemben keresetet terjesztett elő, melyben a határozat megváltoztatását oly módon kérte, hogy bíróság őt jogosítsa fel [REDAKT]

[REDAKT] ingatlan kizárólagos használatára, továbbá tiltsa el [REDAKT] a birtokháborítástól. Kérte továbbá a jegyző határozatának a válaszfal megszüntetésével kapcsolatos rendelkezésének megváltoztatását oly módon, hogy a jegyzői kötelezést mellőzze, továbbá tiltsa el [REDAKT] más, hasonló birtoksértő cselekmények elkövetésétől. Kereseti kérelmét az életközösség megszűnése utáni lakáshasználatra vonatkozó 2013. évi V. törvény (Ptk.) 4:80. § (1), (2) és (4) bekezdésére, az 5:8. §-ára, továbbá a 17/2015.(II.16.) Kormányrendelet 13. §-ára és 15. §-ára alapította. Hivatkozott arra, hogy [REDAKT] 2017. február 3. napján a [REDAKT]

ingatlant a visszatérés szándéka nélkül elhagyta, valamennyi ingóságát elvitte, oda soha nem akart visszatérni, erre figyelemmel [REDAKT] ezen ingatlan kizárólagos birtoklására jogosult. [REDAKT] az ő és családtagjai távollétét kihasználva 2017. augusztus 26. napján birtoksértő módon tört be az említett ingatlanba és akadályozta meg az ingatlan zárjainak lecserélésével [REDAKT] az ingatlanba való bejutását. Nem vitatta, hogy 2008-ban házastársi vagyunközösséget megszüntető szerződést kötöttek, azonban az életközösségük változatlanul fennmaradt. Előadta, hogy a házastársi vagyunközösség megszüntetésében 2017. január 31-én megállapodtak, melynek keretében [REDAKT] 21.000.000.-Ft-ot átvett, a felek másik közös tulajdonú ingatlanába költözött, melyet időközben azonban értékesített. A szóban forgó ingatlant a szomszédos ingatlannal összekötő átjárót a felek az együttélésük alatt létesítették. Hivatkozott arra, hogy a perbeli ingatlan kizárólag az ő tulajdonát képezi.

[REDAKT] a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy 2017. február 3. napján a visszatérés szándéka nélkül hagyta volna el a perbeli ingatlant, továbbá, hogy valamennyi ingóságát elvitte volna. Nem tagadta, hogy a felperestől kapott 21.000.000.-Ft-ot, azonban az a felek közös vagyonának csak töredéke volt. Előadta, hogy 2017. július 26-án jogi képviselője útján kelt levelében felhívta [REDAKT] [REDAKT] szám alatti ingatlan elhagyására.

A Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletével a Veresegyházi Polgármesteri Hivatal 6087-13/2017. számú határozatát akként változtatta meg, hogy kötelezte [REDAKT] arra, hogy 15 napon belül biztosítsa [REDAKT] számára [REDAKT] szám alatti ingatlan közös használatát, míg a határozat rendelkező részének egyéb megállapításait mellőzte. A fentieket meghaladóan [REDAKT] kereseti kérelmét elutasította.

[REDAKT] Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletével szemben fellebbezést terjesztett elő.

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítéletével az I. fokú ítéletet helybenhagyta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletével szemben a törvényes jogorvoslati határidőn belül fellebbezés került előterjesztésre, a

másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítéletével az I. fokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélettel szemben további fellebbezésnek nincs helye, ezért az ügyben a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítésre kerültek.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítéletét 2022. május 17-én vette át a Dr. Erdei Ügyvédi Iroda – Dr. Erdei Csaba ügyvéd, mint [REDACTED] felperes perbeli jogi képviselője. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz előterjesztésének határideje 2022. július 16. napján jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Jelen ügyben a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletét helybenhagyó, a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélete [REDACTED] mint felperesre, azaz, mint perbeli félre tartalmaz rendelkezést.

A Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 33. § rendelkezése értelmében:

33. § [Perbeli jogképesség]

A perben fél az lehet, akit a polgári jog szabályai szerint jogok illethetnek és kötelezettségek terhelhetnek.

Tekintettel arra, hogy a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletét helybenhagyó, a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélete [REDACTED] mint felperesre, azaz, mint perbeli félre tartalmaz rendelkezést, tehát, mint felperest érintik, ezért az ügyben jelen alkotmányjogi panasz szempontjából az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: ABtv.) 1. § a) pontja szerinti egyedi ügyben érintett természetes személynek minősül.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélete a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletére is kiterjedően azért jogsértő, mert a Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogba ütközik, illetve a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti, a jogorvoslathoz való alapvető jogot sérti.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján:

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélete a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletére is kiterjedően azért jogsértő, mert Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogba ütközik, illetve a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti, a jogorvoslathoz való alapvető jogot sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján:

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 5:8. § (1)-(2) bekezdései az alábbiakról rendelkeznek:

5:8. § [Birtokvédelem a tényleges birtoklási helyzet alapján]

(1) A birtokos egy éven belül a jegyzőtől is kérheti az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését.

(2) A jegyző elrendeli az eredeti birtokállapot helyreállítását és a birtoksértőt a birtoksértő magatartástól eltiltja; kivéve, ha nyilvánvaló, hogy az, aki birtokvédelmet kért, nem jogosult a birtoklásra vagy birtoklásának megzavarását tűrni volt köteles. A jegyző - kérelemre - jogosult a hasznok, a károk és a költségek kérdésében is határozni.

A jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet (továbbiakban: 17/2015. Korm. rend.) 13. § (1)-(2) bekezdései és 15. § (1)-(2) bekezdései szerint:

13. § (1) A birtokvita eldöntéséhez szükséges tényállás megállapítása során a jegyző a felek által előterjesztett, valamint a bizonyítási eljárás során megismert bizonyítékokat szabadon mérlegeli.

(2) A birtokvita eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a jegyző valósnak fogadja el. A fél a bizonyítékokat a bizonyítási eljárás befejezéséig bármikor előterjesztheti.

15. § (1) A felek a bizonyítási eljárás során bármikor írásban vagy szóban nyilatkozatot tehetnek. A jegyző a feleket egyidejűleg is meghallgathatja.

(2) Tanúként az hallgatható meg, aki a birtokvédelmi eljárással összefüggésben tanúvallomást kíván tenni, és akitől bizonyítékként értékelhető vallomás várható.

Magyarország Alaptörvénye 28. cikke értelmében: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése a pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjogot oltalmazza. Az Alaptörvény 28. cikke a formális jogszerűségeen túlmutató, olyan alkotmányjogi szempontból értékelhető tartalmi követelményeket támaszt a bírói döntések indokolásával szemben, amelyek értelmében a bíróságnak a döntése szempontjait, indokait kellő részletességgel kell bemutatnia.

A bírói jogértelmezés állított „hibájának” alkotmányossági felülvizsgálata során ebben a körben utalok az Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglaltakra. Eszerint „az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Az indokolt bírói döntéshez való jog állított sérelmének megítéléséhez szükségképpen vizsgálnia kell a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. Ez azért van így, mert az Alaptörvényből a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékonyságának az igénye is következik, vagyis, hogy képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.

Eszerint a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.

A tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is.

A tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

Az Alkotmánybíróság a 67/1995. (XII. 7.) AB határozatában (ABH 1995, 346.) fejtette ki részletesen a bíróság pártatlanságával kapcsolatos álláspontját, miszerint a „pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítéletmentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében” (ABH 1995, 346, 347.). Ugyanebben a határozatában az Alkotmánybíróság hivatkozott a Bíróság által alkalmazott ún. kettős tesztre, miszerint a szubjektív teszt keretében az eljáró bíró személyes magatartását, vagyis azt vizsgálja, hogy volt-e az eljárás során olyan megnyilvánulása, amelyből a pártatlanságának hiányára lehet következtetni. Az objektív megközelítés pedig annak vizsgálata, hogy volt-e objektíve igazolható oka a pártatlanság hiánya feltételezésének (ABH 1995, 346-348.), vagyis az adott szabályozás biztosítja-e a pártatlanság követelményét, ideértve azt is, hogy az eljárás a közösség, elsősorban a jogkeresők oldaláról nézve objektíve nem támaszthat kételyeket a pártatlanságot illetően [20/2005. (V. 26.) AB határozat, ABH 2005, 202, 225-226.; 32/2002. (VI. 4.) AB határozat, ABH 2002, 153, 161.; 17/2001. (VI. 1.) AB határozat, ABH 2001, 222, 227-228.].

Ahogy arra az Emberi Jogok Európai Bírósága is rámutatott: „Továbbá a pártatlanságot biztosító nemzeti eljárások léte releváns tényezőt képeznek. Ezek a szabályok a hazai törvényhozás eltökéltségét fejezik ki, hogy minden ésszerű gyanút szüntessen meg a kérdéses bíró, vagy bíróság vonatkozásában és egy arra irányuló törekvést jelentenek, hogy semmisítsék meg a gyanú alapját az ilyen aggodalmak okainak megszüntetésével. Túl azon, hogy biztosítják a konkrét elfoglaltság nemlétét, arra irányulnak, hogy a pártosságnak a látszatát is megszüntessék, így azt a célt szolgálják, hogy növeljék a bizalmat, amelyet egy demokratikus társadalomban a közönség felé sugároznak (Mežnarić kontra Horvátország, 2005. július 15., 27. §)” (Huseyn és mások kontra Azerbajdzsán, 162. §).

Az ún. többletjogok kapcsán az Alkotmánybíróság gyakorlata egybevág az Emberi Jogok Európai Bíróságáéval. Utóbbi a Bulut kontra Ausztria ügyben 1996. február 22-én hozott ítéletében a következőképpen foglalta össze saját joggyakorlatát: „A Bíróság emlékeztet arra, hogy a fegyverek egyenlőségének elve - úgyis, mint a méltányos eljárás szélesebb fogalmának egyik eleme - szerint minden fél ésszerű lehetőséget kell, hogy kapjon arra, hogy ügyét olyan feltételek között adja elő, amelyek nem helyezik őt ellenfelével szemben hátrányos helyzetbe. [Lásd a Dombo Beheer B.V. kontra Hollandia ügyben hozott ítélet (...) 33. §-át.] Ebben az összefüggésben a Bíróság jelentőséget tulajdonít úgy a látszatoknak, mint ahogyan a jó igazságszolgáltatás garanciái iránti fokozott érzékenységnak. Lásd még mutatis mutandis a Borgers kontra Belgium ügyben 1991. október 30-án hozott ítéletnek (...) 24. §-át, az ottani hivatkozásokkal” (47. §).

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása mellett lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. Az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket. Kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal szemben nem létezik mérlelgethető más alapvető jog

vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118-120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.; 14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 256.].

A tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme a fegyverek egyenlősége, amely a polgári ügyekben azt biztosítja, hogy a feleknek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. Az Alkotmánybíróság több határozatában hangsúlyozta, hogy a közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők [11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 77, 84-85.; 49/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABH 1998, 372, 376-377.; 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75, 88-89.; 422/B/1999. AB határozat, ABH 2004, 1316, 1320, 1322.].

A jogorvoslathoz való jogot a jogirodalom az eljárási jogok között tárgyalja, és az első generációs, személyhez fűződő jogok között helyezi el. A jogorvoslathoz való jog egy, az Alaptörvényben rögzített, a különböző eljárásjogokban realizálódó, nevezzük úgy, alkotmányos alapjog. Mint ilyen tehát alkotmányos védelmet élvez.

A jogorvoslathoz való jog az érintett kezében a legmarkánsabb eszköz jogainak védelme érdekében. Éppen ezért különösen fontos, hogy egy adott szabályozásban oly módon legyen rögzítve, hogy képes legyen betölteni a neki szánt szerepet. Ezzel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság egy általános követelményt állított fel a jogorvoslatokkal kapcsolatosan. Ennek értelmében a jogorvoslathoz való jogot az azt megtestesítő jogorvoslat akkor juttatja érvényre, ha az a ténylegesség és hatékonyság követelményeinek megfelel. Erre tekintettel mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy minden jogorvoslat lényegi eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis, hogy a jogorvoslat formailag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát /23/1998. (VI.9.) AB határozat/.

Különös figyelemmel kell lenni arra, hogy az Alaptörvény jogorvoslathoz való jogra vonatkozó rendelkezése már nem tartalmazza a „törvényben meghatározottak szerint” kitélt, ezért az alapjog korlátozására vonatkozó korábbi megengedő tételek érvényessége megkérdőjelezhető, a továbbiakban nem látunk lehetőséget arra, hogy az AB megkerülje a szükségességi-arányossági teszt alkalmazását.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyan a jogorvoslathoz való jog nem korlátozhatatlan, azonban a korlátozása akkor felel meg az Alkotmányban foglaltaknak, ha a korlátozás a szükségesség, arányosság követelményeinek figyelembevételével valósul meg /71/2002. (XII.17.) AB határozat/.

Az alapjogból tartalmi követelmények is fakadnak. Ilyen követelmény a jogorvoslat lehetőségéről való tudomásszerzés garantáltsága; a hatékony, tényleges felülbírálat lehetővé tétele és a felülbírálatot végző szerv indokolási kötelezettsége /59/2003. (XI. 26.) AB határozat, 22/1991. (IV. 26.) AB határozat, 21/1997. (III. 26.) AB határozat/.

4. A jogorvoslathoz való alapjog alanyát vizsgálva megállapíthatjuk, hogy mindenki élhet jogorvoslattal, akinek „jogát vagy jogos érdekét” a döntés sérti. Nem tartozik a „mindenki” alá, akinek nincs olyan joga vagy jogos érdeke még elvben sem, melynek sérelmére hivatkozhatna. Másik tartalmi elemként vizsgálandó az, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sért. Magában rejt a kifogásolhatóságot, miszerint a sérelem tényleges igazolása a jogorvoslat igénybevételének

nem előfeltétele, csupán az erre való hivatkozás is elegendő az eljárás megindításához. A „sérti” kifejezés tartalmazza a fél számára a lehetőséget, a jogorvoslati fórum számára pedig a kötelezettséget, miszerint a jogorvoslati kérelem a döntés hibás, törvénysértő, megalapozatlan, valamint célszerűtlen volta esetén teljesüljön. Alkotmányjogi szempontból nem tekinthető jogorvoslatnak az az intézmény, amely ilyen feltételt nem támaszt /22/1995. (III. 31.) AB határozat/. Ebből fakadóan a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjognak nyilvánvalóan minden eljárási jogban érvényesülnie kell. Egy adott döntés elleni jogorvoslati lehetőség megléte nem feltétlenül jelenti azt, hogy az adott jogorvoslati eljárás hatékony is egyben. Hiába adott ugyanis egy jogorvoslati lehetőség, ha nem képes a kifogásolt jogsérelmet orvosolni. Ahhoz, hogy egy jogorvoslat hatékony lehessen, természetesen megfelelő érvelés és bizonyítás esetén, esélyt kell adnia az adott jogi helyzet megfordítására, illetve megváltoztatására. A jogállamiság alkotmányos elvének megfelelően alapvető követelmény az, hogy ne csak papírforma szerint lehessen jogorvoslattal élni.

A Veresegyházi Polgármesteri Hivatal Igazgatási Osztálya, 2017. szeptember 13-án kelt, 6087-13/2017. számú határozatával azt állapította meg, hogy [REDACTED] [REDACTED] alatti lakos birtokvédelmi kérelmének helyt ad és birtokba veheti a [REDACTED] szám alatti ingatlant. A határozat 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdésében arra történő megállapítás történik, hogy a [REDACTED] az ingatlan jogos tulajdonosának kell tekinteni.

A felhívott jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel a sérelmezett határozat tulajdonjog kérdésében tesz megállapítást, amely azonban nem tartozik a jegyzői hatáskörbe tartozó birtokvédelmi eljárás hatáskörébe és keretei közé, mert a tulajdonjog megállapítása a bíróság hatáskörébe tartozó kérdés a felek jogvitája esetén, mivel az jogkérdés. Tehát a sérelmezett közigazgatási határozat jogkérdésben foglalt állást, ezért eleve jogsértőnek tekintendő.

A sérelmezett közigazgatási határozat meghozatalához vezető eljárás során továbbá a 17/2015. Korm. Rend. 13. § szerinti tényállás tisztázási kötelezettségének sem tett teljes körűen eleget a döntést hozó hatóság, mert eredeti, tényleges birtokállapotot nem vizsgálta érdemben, ebben a körben a [REDACTED] által indítványozott tanúkat nem hallgatta meg, akik pedig releváns tényeket, adatokat tudtak volna szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy [REDACTED] 2017. február 03-án önkéntesen és a visszatérés szándéka nélkül költözött el az ingatlanból, egy a szintén a tulajdonában álló másik ingatlanba, és egyidejűleg elvitte a perbeli ingatlanból minden ingóságát, sőt 2017. január 31-én átvett [REDACTED] 21 millió forintot a házastársi közös vagyon megszüntetése jogcímén. A tanúk arra is információkat tudtak volna szolgáltatni, hogy [REDACTED] tilos önhatalommal tért vissza az ingatlanba 2017. augusztusában, kihasználva azt, hogy [REDACTED] nyaralni van és az ingatlanban nem tartózkodik senki. Ezen cselekményével [REDACTED] egyébiránt [REDACTED] sérelmére elkövetett egy rendbeli a Btk. 221. § (3) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő magánlaksértés vétsége bűncselekményt, melynek kapcsán a Gödöllői Járási Ügyészség, 2017. december 11-én kelt, B.2642/2017/6. számú határozatával a vádemelést egy év időtartamra elhalasztotta.

Kiemelendő tény az is, hogy [REDACTED] maga is birtokvédelmi eljárást kezdeményezett [REDACTED] szemben és a sérelmezett döntést hozó hatóság ezt a kérelmet is a sérelmezett határozatával bírálta el, anélkül, hogy az ügyeket egyesítette volna. Az is kiemelendő, hogy [REDACTED] csatolta azon bírósági peres iratokat, amelyekből egyértelműen megállapítható volt, hogy az ingatlan tekintetében peres eljárás van folyamatban házassági vagyon megosztása iránti perben, mely iratokból az is kitűnt, hogy vitás a felek között az ingatlan tulajdonjoga, házastársi közös,

illetve különvagyoni jellege és az a szerződés, amely alapján [REDACTED] tulajdonjogi 2008. augusztus 21-én bejegyzésre került.

Az ügyben eljáró hatóság tehát határozatát kizárólag és érdemben csak a [REDACTED] által tett, egyébiránt valótlan tartalmú nyilatkozatokra és intellektuális közokirat-hamisítást megvalósító bűncselekménnyel beszerzett közokiratra alapozta, figyelmen kívül hagyva azt a tényt, hogy nevezett személy magánlaksértés bűncselekményt megvalósítva kreált olyan helyzetet, amelyben jogtalanul jutott az ingatlan birtokába.

Kihangsúlyozandó az is, hogy a sérelmezett határozat meghozatalakor olyan közigazgatási címek már nem is léteztek, hogy [REDACTED] tekintettel arra, hogy a fent már említett határozattal az erről szóló hatósági bizonyítvány visszavonásra került megállapítva, hogy [REDACTED]

Az I. fokú és a II. fokú bíróság ítélete viszont ezt a jogsértést is figyelmen kívül hagyta.

Tehát a sérelmezett I. fokú, illetve II. fokú ítélet érdemben döntően valótlan, hamis és egyoldalú bizonyítékokon alapul, a tényleges és 2017. február 03-tól fennálló azon birtokállapotot figyelmen kívül hagyva, hogy ettől az időponttól kezdődően kizárólagosan [REDACTED] felperes birtokolta az ingatlant teljes egészében, a vele együtt lakó a felek közös gyermekével és párjával [REDACTED]

Mint ahogyan azt is figyelmen kívül hagyták az I. és II. fokú ítéletek azt is, hogy [REDACTED] bűncselekményt (magánlaksértést) elkövetve próbált olyan helyzetet teremteni, mintha ő lenne az ingatlan jogos birtokosa, akit ebben jogtalanul zavart [REDACTED] Ezen kívül érdemben megállapítható az is, hogy az alperes tulajdonosi státuszát megalapozó házassági vagyoni szerződés színlelt, tehát semmis.

A Ptk. 5:1. § (1) bekezdése azt a tipikusnak mondható esetet szabályozza, amikor valaki annak alapján minősül birtokosnak, hogy a dolog sajátjaként vagy olyan jogviszony alapján, amely őt a dolog időleges birtoklására jogosítja, hatalmában tartja. A saját birtoklás követelménye nem feltétlenül a tulajdonos általi birtoklásra utal, hanem mindazon eseteket jelöli, amikor a dolog birtokosa saját birtoklását a maga nevében és a maga részére véglegesnek és kizárólagosnak tekinti.

Felperes jelen esetben az alperesnek az ingatlan-nyilvántartásban jelenleg még bejegyzett tulajdonjog ellenében a felperes, mint saját kizárólagos és végleges tulajdonjoga és kizárólagos és végleges birtoka alapján kérte a birtokvédelmet és a jegyzői határozat megváltoztatását, amelyet azonban a sérelmezett ítélet nem részesít oltalomban.

Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint ugyanis az alperes 1/1 arányú tulajdonát képezi a [REDACTED]

szám alatti ingatlan. Az alperes tulajdonjogát házastársi közös vagyon megszüntetése jogcímén szerezte, mely a 60274/2008. 08. 21 számú földhivatali bejegyző határozattal került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. Ennek alapját a felperes és az alperes, mint házastársak által 2008. augusztus 18. napján kelt házastársi vagyoni közösséget megszüntető szerződés képezte.

Az alperes Gödöllői Járásbíróság 2.P.21.531/2017. számú ügyében, a 2019. szeptember 12-i tárgyaláson tett tárgyaláson tett nyilatkozatában elismerte, hogy a felek között 2008. augusztus 18-án létrejött, a házassági vagyoni közösséget megszüntető szerződés hátterében nemcsak házastársi

viszony megromlása állt. (2.p.21.531/2017/63. számú jegyzőkönyv 3 oldal „2001-ben kezdett megromlani a viszonyunk és tényleg volt más is annak a háttérében, hogy megkötöttük ezt a szerződést”).

Az alperes a Gödöllői Járásbíróság 2.P.21.531/2017. számú ügyében, 2018. szeptember 27-én kelt és az akkori jogi képviselője útján tett nyilatkozata 1.-2. oldalain számol be erről a háttér okról, mely nyilatkozatában elismeri, miszerint „2008. február 18. napján házassági vagyonmegosztási szerződést kötöttünk, részben a megromlott házasságunk miatt, részben azért, mert [REDAKT] akkori építőipari vállalkozásának, a [REDAKT] nem fizetett ki az [REDAKT] mint fővállalkozó megközelítőleg 100 millió forint összeget, mely cége ellen felszámolást is indítottak, és úgy tudta megmenteni, az akkor saját nevén lévő ingatlant [REDAKT] hogy átíratta az én nevemre.”.

Felperes itt utal rá, hogy az alperes ebben a nyilatkozatában tévesen említi meg a szerződéskötés időpontját 2008. február 18-i dátummal, mert arra 2008. augusztus 18-án került sor. Az alperes ezekkel a nyilatkozataival tehát elismerte az említett szerződés színlelt voltát, és azt is, miszerint az a felperes a szóban forgó ingatlan felperes saját tulajdona, azaz különvagyonába tartozó vagyontárgya volt.

A sérelmezett ítéletben a Gödöllői Járásbíróság maga is kiemeli, hogy: „A felperes vállalkozóként dolgozik. Szokása, hogy amennyiben vállalkozása felé nagyobb összegű követelés keletkezik, mely a vagyonát veszélyeztetheti, a vagyonát családtagjaira és rokonaira íratja a hitelezői igények kielégítési alapjának elvonása céljából. A perbeli ingatlannal szomszédos [REDAKT] helyrajzi szám alatti ingatlan is rendszeresen cserél gazdát a felperes és rokonsága között.”

A Gödöllői Járásbíróság sérelmezett I. fokú ítélete rögzíti azt is, hogy: „A peres felek a fenti szerződés aláírását követően is fenntartották az életközösségüket, közös [REDAKT] utónevű gyermekükkel együtt éltek a perbeli ingatlanban, melyet a felek az életközösségük alatt tovább építettek. A felperes 2016 szeptemberében ismerkedett meg a perben nem álló [REDAKT] akivel párkapcsolatot létesített. 2016. október 4. napján közölte az alperessel a válási szándékát, életközösségük azonban csak 2017 februárjában szűnt meg. Az alperes 2017. február 3. napján elköltözött a perbeli ingatlanból, melynek során jelentős mennyiségű ingóságot magával vitt, és 21.000.000,- forint összeget, mely összegek a felperestől kapott, mely összeget a házastársi közös vagyon megosztása iránti előlegnek tekintett. [REDAKT] az ezt követő napon a perbeli ingatlanba beköltözött. Az ingatlanban maradt a peres felek közös gyermeke is.”

Fentiek alapján megállapítható, hogy az alperes elismerte a Gödöllői Járásbíróság 2.P.21.531/2017. számú ügyében tett nyilatkozataival, hogy a [REDAKT] ingatlan azért került az 1/1 arányú tulajdonába, mert a felperes tulajdonában lévő és általa ügyvezetett [REDAKT] ellen felszámolást indítottak, és úgy tudta megmenteni a felperes, az akkor saját nevén lévő ingatlant.

Az alperesnek azon jelen perbeli és a Gödöllői Járásbíróság 2.P.21.531/2017. számú ügyében tett nyilatkozata valóságtartalmát – miszerint a fent említett házassági vagyonközösséget megszüntető szerződés megkötésére azért is került volna részben sor, mert házasságuk is megromlott volna,¹ érdemben és objektíven cáfolja az a tény, hogy a felek a szerződés aláírását és a szerződés alapján [REDAKT] helyrajzi számú ingatlannak az alperes 1/1 arányú tulajdonába történő ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzését követően is több mint 8 éven át fenntartották a házassági életközösségüket, közös [REDAKT] utónevű gyermekükkel együtt éltek a perbeli

ingatlanban, melyet az életközösségük alatt tovább építettek. Ezek a tények viszont egyúttal relevánsan és egyértelműen igazolják azt, hogy a házassági vagyontársaság megszüntetéséről szóló szerződés színlelt volt, amelynek egyedüli célja az, volt, hogy a felperes tulajdonában lévő és általa ügyvezetett [REDACTED] ellen indított felszámolási eljárás kapcsán az esetleges vezetői felelőssége megállapítása esetére a felperes már jó előre meg tudja menteni az akkor az 1/1 tulajdonában lévő [REDACTED] ingatlant.

Az úgynevezett színlelt szerződés pedig jogi értelemben véve pedig semmisnek minősül úgy a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 234. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, mint a Ptk. 6:88. § (1) bekezdése értelmében.

Ennek alapján pedig a szerződés semmisségére tekintettel az eredeti állapotot helyreállításának van helye, amely szerint a fent említett 2008. augusztus 18-án a felek által a házassági vagyontársaságot megszüntető szerződés megkötésekor, [REDACTED] ingatlan [REDACTED] kizárólagos, 1/1 tulajdoni hányadú tulajdona volt, figyelemmel arra, hogy az [REDACTED] adóssága kapcsán került [REDACTED] kizárólagos 1/1 tulajdoni illetőségű tulajdonába 2005. évben.

Kiemelendő az a tény is, hogy a fent említett 2008. augusztus 18-án kelt házassági vagyontársaságot megszüntető szerződés értelmében, amint azt a sérelmezett I. fokú ítélet is rögzíti: „A szerződésben az alperes vállalta, hogy a perbeli ingatlant terhelő jelzálogjog törlesztőrészeit fizeti, melyben kezesként édesanyja, a perben nem álló [REDACTED] is szerepelt. A szerződés alapján az alperes az ingatlant terhelő 18.340.000,- forint tartozás megfizetését vállalta.”

[REDACTED] azonban ennek a fent említett szerződésben vállalt jelzáloghitel fizetési kötelezettségét sem tett eleget, azt csak igen kis részben teljesítette, ugyanis nevezett ezt a kötelezettségét akként teljesítette, hogy átutalással:

- 2013. november 06-án 190.063,-Ft-ot fizetett meg a Buda Takarékszövetkezetnek
- 2013. december 05-én 183.771,-Ft-ot fizetett meg a Buda Takarékszövetkezetnek
- 2016. december 05-én 179.300,-Ft-ot fizetett meg a Buda Takarékszövetkezetnek
- 2017. szeptember 06-án 7 x 168.521,-Ft, azaz mindösszesen 1.179.647,-Ft-ot fizetett meg
- 2017. szeptember 20-án 168.521,-Ft-ot fizetett meg
- 2018. 01. 02-án 168.521,-Ft-ot fizetett meg
- 2017. 10. 24-én 168.521,-Ft-ot fizetett meg

[REDACTED] tehát mindösszesen 2.238.344,-Ft összeget fizetett meg a fent említett jelzáloghitelből, amely egyébiránt a [REDACTED] nyilvántartott jelzáloghitelből eredt és az ingatlanra a Gödöllői Járási Földhivatal 33556/2006.01.27. számú határozatával került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba [REDACTED] ingatlanra. A hiteltörlesztés többi részét [REDACTED] fizette meg. Ez pedig tovább igazolja azt a tényt, hogy a felek által 2008. augusztus 18-án kelt házassági vagyontársaságot megszüntető szerződés színlelt volt, melynek egyértelmű célja [REDACTED] vagyonának az esetleges felszámolási és ahhoz kapcsolódó egyéb eljárások alóli kimenekítését szolgálta.

Amint azt a sérelmezett I. fokú ítélet is rögzíti: „A felperes 2016 szeptemberében ismerkedett meg a perben nem álló [REDACTED] akivel párkapcsolatot létesített. 2016. október 4. napján közölte

az alperessel a válási szándékát, életközösségük azonban csak 2017 februárjában szűnt meg. Az alperes 2017. február 3. napján elköltözött a perbeli ingatlanból, melynek során jelentős mennyiségű ingóságot magával vitt, és 21.000.000,- forint összeget, mely összegek a felperestől kapott, mely összeget a házastársi közös vagyon megosztása iránti előlegnek tekintett. [REDACTED] az ezt követő napon a perbeli ingatlanba beköltözött. Az ingatlanban maradt a peres felek közös gyermeke is."

Ebben a körben a sérelmezett I. fokú ítélet iratellenesen és tévesen hivatkozik arra, hogy: „A bíróság nem osztotta a felperes azon álláspontját, hogy az alperes perbeli ingatlanból történő kiköltözése a visszatérés szándéka nélkül történt.”, továbbá arra is, hogy: „Az alperes okirattal igazolta, hogy mikor és milyen formában szólította fel a felperest a perbeli ingatlan elhagyására miután a felek között peren kívüli egyezség nem született.”

[REDACTED] alperes ugyanis 2017. február 03-án önkéntesen és a visszatérés szándéka nélkül költözött el az ingatlanból, egy a szintén a tulajdonában álló másik ingatlanba, és egyidejűleg elvitte a perbeli ingatlanból minden ingóságát. Az önkéntes és a visszatérés szándéka nélküli elköltözést bizonyítja az a tény is, hogy az elköltözése előtt pár nappal, 2017. január 31-én [REDACTED] 21 millió forintot a házastársi közös vagyon megosztás kifizetése jogcímén és mint említettem ezután rövid időn belül minden ingóságát magával vitt és a felek tulajdonában lévő másik ingatlanba költözött. [REDACTED] a 21 millió forint átvételét maga is elismerte, az erről szóló nyilatkozatból pedig egyértelműen kitűnik, hogy azt a házassági vagyontársaság megosztás kifizetése jogcímén vette át.

Mindezek (21 millió forint átvétele, ezután rövid időn belül az ingatlanból történő elköltözés, ingóságok magával vitele) egyértelműen és következetesen utal arra, hogy [REDACTED] és [REDACTED] egymással a házassági vagyontársaságot olyan módon osztották meg, hogy a továbbiakban [REDACTED] kizárólagosan birtokolja [REDACTED] számú ingatlant, és a felek közötti értékarányos vagyontársaság érdekében 21 millió forintot fizetett ki [REDACTED]

Ezért [REDACTED] a Gödöllői Járásbíróság tévesen, jog-, tény- és iratellenesen tekintette [REDACTED] számú ingatlan jogszerű tulajdonosának és ezáltal birtokosának, illetve erre tekintettel jogalap nélkül, jogellenes módon részesítette birtokvédelemben.

Álláspontom szerint a sérelmezett ítélet egyáltalán nem veszi érdemben figyelembe azt, hogy [REDACTED] alperes tilos önhatalommal tért vissza az ingatlanba 2017. augusztusában, kihasználva azt, hogy [REDACTED] felperes nyaralni van és az ingatlanban nem tartózkodik senki. Ezen cselekményével [REDACTED] egyébiránt [REDACTED] sérelmére elkövetett egy rendbeli a Btk. 221. § (3) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő magánlaksértés vétsége bűncselekményt, melynek kapcsán a Gödöllői Járási Ügyészség, 2017. december 11-én kelt, B.2642/2017/6. számú határozatával a vádemelést egy év időtartamra elhalasztotta.

Tovább [REDACTED] alperes 2017. augusztus 28-án Veresegyházi Polgármesteri Hivatalban azt a hamis tényközlést hozta az ügyintéző tudomására, hogy [REDACTED] két különálló és külön címen lévő ingatlan (családi ház), mely hamis tényközlés alapján az ügyintéző az ingatlan címének megosztását rendelte el a lakcím-nyilvántartó rendszerben akként, hogy [REDACTED]

[redacted] míg a
[redacted] közigazgatási címe [redacted]
[redacted] került megváltoztatásra.

A hamis tényközlés alapján rögzített címváltozás alapján [redacted] kérelmére a Veresegyházi Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztály Építésügyi Csoport, 2017. augusztus 28-án 6059-2/2017. számú hatósági bizonyítványt bocsátott ki, melyben azt igazolta, hogy a [redacted]
[redacted]

[redacted] fenti cselekményét azzal a szándékkal követte el, hogy [redacted] szemben a Veresegyházi Polgármesteri Hivatalnál általa kezdeményezett birtokvédelmi eljárásban, az általa közölt hamis tényadatok alapján kiállított valótlan tartalmú hatósági bizonyítvánnyal azt bizonyítsa, hogy [redacted] ingatlanban, míg [redacted] a [redacted] ingatlanban lakik, melyek egymástól különálló ingatlanok.

A Gödöllői Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztály Építésügyi Csoport, 2017. szeptember 11-én kelt, 6059-3/2017. számú határozatával a fent említett 2017. augusztus 28-án 6059-2/2017. számú hatósági bizonyítványt visszavonta és megállapította, hogy [redacted]
[redacted]

A Veresegyházi Polgármesteri Hivatal Igazgatási Osztálya, 2017. szeptember 13-án kelt, 6087-13/2017. számú határozatával azt állapította meg, hogy [redacted] alatti lakos birtokvédelmi kérelmének helyt ad és birtokba veheti a [redacted] szám alatti ingatlant. A határozat 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdésében arra történő megállapítás történik, hogy a [redacted] az ingatlan jogos tulajdonosának kell tekinteni.

Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az Abtv. 28. § (1) bekezdése kimondja, hogy:

„(1) Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.”

Álláspontom szerint a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélete a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23.

napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletére is kiterjedően azért jogsértő, mert a fentiekben részletezett ténybeli indokok alapján Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való alapjogba ütközik, illetve a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti, a jogorvoslathoz való alapvető jogot sérti.

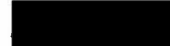
Tekintettel arra, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélete a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletére is kiterjedően Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes és pártatlan, objektív bírósági eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti érdemi és hatékony jogorvoslati joghoz való alapvető jogokat sértik és a bíróságok eljárása, joggyakorlása jelen ügyben ellentétben áll közvetetten az Alaptörvény 28. cikkével, amely magában foglalja a tisztességes eljárás követelményét és a hatékony bírói jogvédelem igényét is, ezért az alapjogsértések az ügyben hozott ítéletekben testet öltő, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek minősülnek a fentiekben részletezett ténybeli és jogi érvek alapján, ezért indítványozom, hogy az Tisztelt Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdés d) pontjában és (3) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 1. § a) pontjában, 2. §-bn, 27. § a)-b) pontjaiban, 29. §-ban, 39. § (1)-(3) bekezdéseiben, 43. § (1) bekezdésében, 51. § (1) bekezdésében, 52. § (1), (1b), (2)-(6) bekezdéseiben, 53. § (2)-(3) bekezdéseiben, 63. § (1)-(2) bekezdéseiben, 65. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint eljárva, a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélete a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletére is kiterjedő alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és semmisítse meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

 mint a jelen alkotmányjogi panaszt előterjesztője nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem az alkotmányjogi panasszal támadott, a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélete a Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítéletére is kiterjedő felfüggesztését, mert erre nincs jogszabályi lehetőség, mivel a Pp. nem tartalmaz ilyen törvényi rendelkezést.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

 nyilatkozom, hogy az alkotmánybírósági panasz ügyben jogi képviselővel járok el. A jogi képviselőmet a Dr. Erdei Ügyvédi Iroda – Dr. Erdei Csaba ügyvéd

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírott [REDACTED]

[REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLl. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a számú alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

- 1.) Gödöllői Járásbíróság 2020. szeptember 23. napján kelt, 11.P.22.195/2017/66. számú I. fokú ítélet
- 2.) Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 05. napján meghozott, 3.Pf.20.762/2020/26. számú jogerős II. fokú ítélet

Nyíregyháza, 2022. július 07.

[REDACTED]
jogi képviselőtében:

[REDACTED]

